پیکارپامیر ۲۰۱۶/۱۰/۲۹

وقایع افغانستان از 2001 تا 2014 میلادی
فصل نزدهم
(بخش 65)
حملات توپخانۀ پاکستان بالای خاک افغانستان

درجریانِ شب و روزیکه ازهرطرف صدای انتقاد و اعتراض علیه مقام های پاکستانی بلند بود و حتا نزدیکترین حامی و متحدِ آنها (سفیرانگلستان درکابل) دست آنها را درترورها و انفجارهایی که توسط گروه طالبان درافغانستان صورت میگرفت، دخیل دانسته وخواهان قطع حمایتِ مقام های پاکستانی ازشبکۀ حقانی و شورای کویته شده بود، صد ها موشک و گلولۀ توپ توسطِ ارتشِ پاکستان بالای مناطقی درشرقِ افغانستان شلیک میگردید. منابع مطلع گفتند که درجریانِ یک هفته، به تعداد ششصد موشک بالای خاک افغانستان پرتاب شد وتنها دریک شب، به تعداد دوصد و سیزده موشک بالای شهرک " دانگام" در ولایت کنر شلیک گردید. گزارش های رسیده بیان داشتند که موشکهای پاکستان بالای مناطق "سورکمر"، " زورکمر"، " زوربراول"، " ترله کشی"، " شور گل "، " برکشی "، " سرکنه"، "برچمرکند"، "مره ور"، " نری" وغیره اصابت کرده اند. البته قبل ازآن نیز، ارتش پاکستان، صدها راکت بالای خاک افغانستان شلیک نمود که درموقعش، دولت افغانستان به رهبری حامد کرزی، دربرابرچنین گستاخی ها وتجاوزها ازدرِسکوت، کرُنش ومُماشات پیش آمد. این بارنیزهرچند کمسیون دفاعی پارلمان، مجلس سنا، وزارت امورخارجه و وزارت دفاع افغانستان به نحوی واکنش نشان دادند، اما به نظرمردم افغانستان، هیچ یک ازآن واکنش ها کافی، مؤثر و سازنده نبودند. رییسِ دولتِ افغانستان متأسفانه نخواست با اقدامات، تحرکات ودیپلوماسی فعال و زرنگانه، ازیکطرف مردم افغانستان را دربرابرحملات نظامی پاکستان بسیج نماید و ازسوی دیگر نتوانست افکارِ جامعۀ جهانی را آنطورکه باید به این رویدادِ خونین جلب کند. به این اظهاراتِ نرم و غیرجدی سخنگوی وزارت امورخارجۀ افغانستان که دربرابرخبرنگاران ارایه نمود، توجه فرمایید : **" ما به سفیر پاکستان گفتیم که ما به روابط خود با پاکستان نگاه ویژه ای داریم و نمیخواهیم که تداوم این حملات به این روابط آسیب برساند. "** و سفیرپاکستان گویا گفته باشد که : **" شلیک موشکها از خاک پاکستان بالای افغانستان عمدی نبوده است" . (؟!)**

درمیانۀ این حوادث، شخصی بنام " امرخیل" که بحیثِ فرمانده نیروهای سرحدی در ولایت کنرایفای وظیفه مینمود، گستاخی های جانب پاکستان، اورا به فریادآورده علیه تحرکاتِ ضدافغانی نظامیگرانِ آن کشوراظهارات واعتراض های آشکاربعمل آورد، ولی چون ازسوی حکومت مرکزی وارگ ریاست جمهوری پاسخ مثبت و اقدام مناسب دفاعی صورت نگرفت، عاقبت، ازوظیفه اش بعنوان اعتراض استعفا داد.

قضاوتِ افکارِعامۀ مردم افغانستان درقبالِ آنهمه بی توجهی، ندانم کاری وعدم احساسِ مسوولیتِ دولتمردانِ شان چنین بودکه حملاتِ استمراری توپخانۀ نظامیانِ پاکستانی بالای خاک افغانستان هرگزممکن نبود بدون موجودیتِ یک توطئۀ مشترک فی مابینِ مقام های پاکستانی ونیروهای خارجی، (ناتو، امریکا و انگلیس) صورت گیرد. طرحی که حامد کرزی نیز حتماً ازآن مطلع بوده است.

خبرگزاری " اسوشیتد پرس" بتاریخ بیست ودوم ماه سپتمبر سال 2010م موضوعی را فاش نمود که بهتراست بخشهایی ازآن را درهمینجا نقل کنیم : **" حملات پاکستان برخاکِ افغانستان درجواب به عملیاتِ نظامی – مخفی است که توسط افغانهای اجیرِ سی .آی.ای از چندی بدینسو درخاکِ پاکستان (مناطقِ سرحدی) صورت میگیرد. باساس برخی ازمنابع رسمی غرب و افغان، سازمانِ استخبارات امریکا (سی.آی.ای) یک تیمِ اجیرِ سه هزار نفری افغان را برای پیشبُردِ عملیاتِ مخفی درافغانستان و در صورتِضرورت، خارج از سرحداتِ افغانستان دراختیار دارد و ازآنها درهردو طرفِ سرحد میان افغانستان و پاکستان استفاده میکند... حکومت افغانستان، سازمان های استخباراتی کشورهای دخیل درجنگِ افغانستان، ناتو و ... همه از موجودیت و فعالیت های این گروپِ اجیرکه برخی ازمنابع تعدادِ افرادِآنرا سه هزار و برخی ها پنجهزارمیگویند، بخوبی آگاهی دارند".**

"اسوشیتدپرس " علاوه کرد که : **" این گروه، عملیات خود را بیشتر مستقلانه انجام میدهد و جز به سی .آی.ای ، به هیچ کسِ دیگری جوابگو نیست... درسال 2009، افرادِ مربوط به این گروه، مطیع الله قانع قوماندان {امنیتی} ولایت کندهار و عبدالخالق همدرد مدیر مبارزه با جرایمِ جنایی را با یکتعداد از محافظینِ پولیس در یک حملۀ مسلحانه در دفترِ سارنوالی (مدعی العموم) استیناف آن ولایت به قتل رسا نید... استفاده از این گروه های مسلحِ اجیرِ افغانی برای سی. آی. ای هم از**

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

لحاظِ سیاسی و هم اقتصادی مفید میباشد. عبورِنیرو های امریکایی از سرحداتِ افغانستان و داخل شدنِ آنها به خاکِ پاکستان به هدف اجرای عملیات، برای دولتمردانِ امریکا باعث ایجاد درد سر شده است ... زمانیکه از لحاظِ سیاسی و یا نظامی، اقدام برای عملیاتِ مستقیمِ امریکا مشکل میشود، زمانِ آن میرسد که نیرو های محلی چریکی را تربیه، تجهیز و تمویل نمود تا آنرا (عملیات را) انجام دهند. "

چرا نظامیان پاکستان ولایت کنر را بصورت خاص مورد حمله قرارمیدادند؟

برخی ازتحلیلگرانِ سیاسی– نظامی و تعدادی ازرسانه های افغانستان گفتند که بیشترین اهداف توپخانه یی پاکستان را مناطقِ " شیگل"، " سرکنه" و " برچمرکند" واقع دریک ساحهٔ چند کیلومتری ساحلِ رودخانهٔ کنرتشکیل میداد و منظورِ پاکستانی ها عبارت ازاخراجِ باشنده های محل درخاک افغانستان، راست کردنِ مرز وغصبِ اراضی افغانستان میان دریای کنر و خاکِ پاکستان میباشد. تخطی های آشکارِنظامی پاکستان و شلیکِ توپخانه و راکت بالای خاک افغانستان تنها ظرفِ کمتراز دوسال بدین قرار بود:

*به تاریخ هشتم ماه آگست 2012م ، بالای شهرک نری، به تعداد 148 راکت شلیک گردید.
* بتاریخ هشتم ماه آگست همین سال، بالای شهرک دنگم 12 راکت
* بتاریخ بیست و سوم ماه سپتمبر 2012م بالای شهرک دنگم و سرکنه 17 راکت
* بتاریخ پانزدهم ماه اپریل 2013م بالای شهرک مروره 10 راکت
* به تاریخ بیست و سوم ماه اپریل 2013م بالای شهرک دنگم 24 راکت
* به تاریخ سی ام ماه اپریل 2013م بالای شهرک دنگم 37 راکت
*به تاریخ پنجم ماه می 2013م بالای شهرک دنگم 14 راکت
* بتاریخ دوازدهم ماه می 2013م بالای شهرک شیگل 30 راکت
* درعین تاریخ ، بالای شهرک سرکنه 35 راکت و تجاوز هوایی پاکستان بالای اسعد آباد کنر
* به تاریخ دوم ماه جولای 2013م بالای شهرک شیگل 60 راکت
* درعین تاریخ ، بالای سرکنه 30 راکت
* بتاریخ شانزدهم ماه سپتمبر 2013م بالای شهرک نری 40 راکت
* به روز بیست و پنجم ماه سپتمبر همان سال بالای شهرک سرکنه 59 راکت شلیک گردید.
* بتاریخ هفتم ماه دلو 1392 خورشیدی (27ماه جنوری 2014م) شلیک چندین راکت ازسوی پاکستان بالای شهرک " مرور" مربوط ولایت کُنرصورت گرفت که درنتیجهٔ آن، سه تن از ساکنان محل به شمول دو کودک به قتل رسیده و پنج نفر دیگرزخمی شدند.
* به تاریخ بیست ویکم ماه ثورسال 1393 خورشیدی، به تعداد سی و شش راکت از سوی نظامیان پاکستان بالای ولسوالی (شهرک) های "دانگام" و "شیگل" ولایت کنر پرتاب گردید.

برای آنکه موضوع بیشترشگافته شده واصل و ماهیتِ غرض آلودِ سیاسی پاکستانیها بیان شده بتواند، اینک، گوشه هایی ازیک نوشتهٔ تحقیقی " پایگاه عکس و خبر" ایران را که درماه آگست 2013م به نشر رسید، در اینجا نقل مینماییم:

" مسئلهٔ بسیار مهمی که نورستانی ها را در کابوس فرو بُرده، نفوذِ پاکستان در نورستانِ شرقی است. علاوه برطالبانِ افغانی، حزبِ اسلامی، القاعده (شامل پاکستانیها، عربها، چچنی ها، ازبکها) ، "جیش محمد" و گروه های دهشت افگنِ لشکر طیبهٔ پاکستان در نورستان حضور دارند. بنا به هردلیلی، بعد از مرگِ اسامه و برچیده شدنِ بساطِ القاعده از وزیرستانِ جنوبی، آی اس آی از طریقِ شورا های کویته و پشاور تصمیم گرفت تا نورستان را به منطقهٔ همیشگی حضورِ جنگجویانِ خود مبدل سازند و از این طریق، مناطقِ شمال و شرقِ افغانستان را تحت تهدیدِ خود درآورند. قوای نظامی پاکستان در مناطقِ مرزی، نقاطِ حساس را گرفته اند و میکوشند سهولت هایی را به افغانها مهیا سازند تا در بین آن نفوذ داشته باشند. اطفالِ افغان در مکاتبِ سرحدی پاکستان درس میخوانند، افغانها از بازارهای سرحدی مردمِ محل استفاده میکنند، حتی پاکستانی ها به افغانها تذکره {شناسنامه} های خود را توزیع نموده اند. قرار اطلاع، بیش از بیست نفر پاکستانی در قطعاتِ سرحدی افغانستان یکسال عسکری کرده اند، همین امروز بیش ازهزار تن از مخالفانِ مسلح دولت در ولسوالی {شهرک} های کامدیش و برگمتال جمع شده اند و میخواهند این دو ولسوالی را تصرف کنند. مناطقی که قوای نظامی پاکستان در آن حضور دارند :

*** گذر ناوه پاس بالای سرکانی**
*** گذرغاخی کندو بالای مرور**
*** گذر مزری پینه در خاص کنر**
*** گذربنشی بالای منطقهٔ ساو**
*** گذر ارنوی بالای بریکوت**
*** گذر نگرو اُسن بالای گوردیش**
*** گذر پشاورک بالای قریهٔ پشاورک برگمتال.**

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په ځیر و لولـئ

.... مولوی فضل الله قوماندانِ طالبانِ سوات ِپاکستان مشهور به "ملا رادیو " یا " ملا اف ام " چهار بار به نورستان آمد. او دامادِ مولانا صوفی محمد است که درآستانهٔ حملهٔ امریکا به افغانستان، هزاران جنگجوی پاکستانی را از پاکستان به افغانستان فرستاد تا آنکه در جنگِ ولسوالی برگمتالِ نورستان کشته شد. میجر یوسف (مسوولِ پیشینِ آی. اس. آی {بخش امورِ افغانستان }، نیز به " پیتی گلُ " آمده و از آن جا به کامدیش رفت و به افرادی که در جنگ شکست خورده بودند، پول توزیع کرد، یک قطعهٔ ششصد نفری امر به معروف و نهی از منکر که به سیاه پوشان مشهور هستند، زیر رهبری کرنیل منیر که از کار کشته های استخبارات پاکستان میباشد، در تلاشِ اشغالِ تمام ِمناطقِ کامدیش است(290)

یکی ازمقاصدِ دیگرِمقام های پاکستانی مبنی برزیرِفشار قراردادنِ کنر، موازی با ایجادِ پایگاه مطمئن برای تروریسهای تحت فرمانش علیه افغانستان ، قطع بلا وقفهٔ جنگلات آن ولایت و انتقال آن بخاک پاکستان میباشد. چنانکه شبکهٔ تلویزیونی طلوع درکابل، بتاریخ بیست وچهارمِ ماه مارچ 2014م گزارش مستند تصویری را به نشر رسا نید که نشاندهندهٔ قطعِ بی باکانهٔ جنگلاتِ آن ولایت از سوی گروه های تروریستی و اجنت های پاکستانی بود.

در شب و روزیکه پروسهٔ انتخاباتِ ریاستِ جمهوری افغانستان ادامه داشت نیزمقام های نظامی پاکستان به موشک بارانِ مناطقِ " شیگل " و " دانگام " ولایت کُنرادامه دادند. یک مقامِ محلی ولایت کنُر، درحالیکه شلیک ِده ها موشک بالای خاکِ افغانستان را، " تجاوزِ آشکار " پاکستان خواند، به رسانه های افغانی گفت که هیچ مدرک و بهانه یی برای این موشک باران در میان نبوده است. همین منبع رسمی ولایت کنُرهمچنان گفت که دراثر موشک بارانِ اخیر، تعدادی ازدام های مردم کُشته شده ، منازلِ رهایش آنها ویران گردیده و ساکنانِ مناطق ِتحتِ حمله ، به جا های امن پناه بُرده اند.

یکی ازخبرنگارانِ افغان (عبدالحی ورشان) درنیمه های ماهِ آگست 2014م درصفحهٔ " فیس بُک " خویش نوشت که " : **طالبان از شش سال به این سو تلاش کردند تا از طریقِ ولسوالی برگمتال، راه را به ولایات شمالی بدخشان، کندوز، تخار، بغلان، پنجشیر و لغمان بازکنند... در روز سوم عیدِ فطر، حملهٔ گسترده ای را بر روستای " پچی گرام " آغاز کردند و این قریه را توسط سه صد جنگجوی طالب ِ تا به دندان مسلح، در ظهرِ پنجشنبه توانستند با به شهادت رسانیدنِ یازده تن ازساکنانِ قریه، به شمول ِیک کودک و یک زن، فتح نمایند."** همین خبرنگارعلاوه کرد که گروه طالبان وقتی داخل قریهٔ " پچی گرام " شدند، خانه های ساکنان آنرا به آتش کشیدند.

این درحالی بود که بازهم جانبِ دولتِ افغانستان هیچگونه واکنش رسمی نشان نداد، مگرنشریهٔ الکترونیکی " افغان پیپر" بتاریخ هشتمِ ماه ثور1393 خورشیدی نوشت : **" آیا این خاموشی دولت افغانستان در مقابلِ پاکستانی های جنایتکار، دیپلوماسی است یا بی غیرتی محض؟ آیا افغانستان یک موشک هم ندارد که متقابلاً پرتاب نماید و یا از خون ِمردم خود دفاع کند ؟ "**

جالب این بود که ازیکطرف حکومت پاکستان، خواهانِ عقدِ قرار دادِ ستراتژیک با افغانستان بوده و حتا هیأت ِمثلث (افغانستان – پاکستان – امریکا)، به منظور " حل ِبُحران " فی مابینِ دو کشور، پیوسته جلسه دایر میکردند، ولی ازسوی دیگر، حکومت مدارانِ پاکستانی، دست اندازی، توطئه و شلیکِ موشک بالای خاکِ افغانستان را متوقف نمیکردند. چنانکه درهمان هفته یی که حامدکرزی رییس جمهورافغانستان، پرویزکیانی رییسِ ارتشِ پاکستان و جان کری وزیرامورخارجهٔ امریکا در بروکسل دیدارمیکردند، مقام های ولایت کنُراعلام کردند که ظرف بیست و چهار ساعتِ گذشته، به تعداد بیست و چهارفیرراکت توسط پاکستانیها بالای ولسوالی " مروره " صورت گرفت که موجب شهادتِ چهارنفر به شمولِ دوزن گردید. مقام های ولایت کنُراضافه نمودند که ظرفِ یکماه، به تعداد یکصد راکت بالای خاک افغانستان پرتاب گردیده است. پس ازآن نیزاین عملِ نظامی ازسوی حکومتِ پاکستان تکرارگردید. چنانکه شبکهٔ اطلاعاتی " انتی وار" دراخیرِ ماه می 2013م نوشت که " پاکستان چندین موشک و گلولهٔ توپ در دو روز اخیربالای کامدیش مربوطِ به ایالت نورستان افغانستان پرتاب نمود که دراثرِآن، یک تن از باشنده های قریهٔ " دبا " کشته شده و دو تنِ دیگرزخم برداشتند.

منابع خبرافغانستان بتاریخ سی ام ِماه حوت 1392 خورشیدی اعلام نمودندکه **" درنتیجهٔ حمله های توپخانه ای پاکستان بر ولایت کنُر، چندین تن کشته و زخمی شدند و خساراتِ فراوانی به بار آمده است . "** منبع رسمی ولایت کنُرگفت که **" ازدیروز تاکنون، بیست و یک موشک بر بخش هایی از ولسوالی دانگام این ولایت برخورد کرده، جنگلها آتش گرفتند و شماری هم کشته شدند. "** ادارهٔ امنیتِ ولایت کنُر همچنان اظهار نمود که **" در یک سالِ اخیر، بیش از یکهزارو ششصد موشک از پاکستان برخاک افغانستان پرتاب شده است . "**

علاوه ازهمچو دست اندازیهای نا جوانمردانهٔ حکومتِ پاکستان، تلویزیون " طلوع " درکابل ازقولِ مقام های امنیتی ولایت میدان وردک درماه مارچ 2013م اطلاع داد که درجریان چند روزگذشته، نزدیک به دوصد نظامی و اعضای سازمان های استخباراتی پاکستان، به ویژه آی. اس .آی برای کمُک به طالبانِ افغانستانی، به ولایت میدان وردک رسیده اند... این نظامیانِ پاکستانی، هدف از آمدنِ شان را آماج قراردادنِ سربازانِ هندی دراین ولایت میگویند، درحالیکه هیچ سرباز و کارمند هندی در میدان وردک حضور ندارند...

علی رغم اعتراض های جانب ِدولت ِافغانستان و نگرانی های مردم آن و درآستانهٔ جابجایی سرانِ حکومت مُلکی پاکستان و دعوت از رییس جمهورغرض مسافرت به آن کشور، رسانه های داخلی و خارجی درماه جولای 2013م خبر دادند که بازهم،

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

ده ها موشکِ پاکستانی بالای شهرکِ دانگام مربوطِ ولایت کنُرفرود آمد. سخنگوی وزارت امورخارجهٔ افغانستان به رسانه ها گفت؛ اگرپاکستان این موشک پرانی ها را متوقف نکند، موضوع را به شورای امنیت سازمان ملل پیش خواهند کرد.
خصومت و خیره سری مقامهای پاکستانی تا آنجا متبارزبود که حتا وقتی "میامحمدنوازشریف" صدراعظم آن کشور دراوایلِ ماه دسمبر2013م وارد کابل گردید و درعین حالیکه با حامد کرزی رییس جمهورافغانستان دردرونِ قلعهٔ ارگِ جمهوری مشغولِ ملاقات و مذاکره بود، به تعداد شش موشکِ دیگربالای شهرکِ " دانگام " مربوط ولایت کنُرپرتاب شد. این تخطی آشکارِمرزی و نظامی پاکستان نیز ازسوی مقامِ ریاست جمهوری افغانستان نادیده گرفته شد و مغایرتمام تعاملاتِ سیاسی و بین المللی، هیچ اعتراضی در برابرآن انجام داده نشد.
حامد کرزی بتاریخ سوم ماه اکتوبر2011 م ضمن یک سخنرانی تلویزیونی
خطاب به ملتِ افغانستان، درحالیکه هیچ تذکری ازتجاوزنظامی وشلیک ِتوپ و موشک ِایران و پاکستان علیه خاک افغانستان بعمل نیاورد، چنین گفت : **" امروز زمان آن است تا بزرگان، نخبگانِ سیاسی و نظامی، علما، روشنفکران، بزرگانِ قوم و مردمانِ شهر و ده و تمام ِافرادِ این کشور متحداً با یکدیگر برای دفاع از استقلال، تمامیت ِارضی، دفاع از دست آورد های ده سالِ اخیر و قانون اساسی کشور، عمل نمایند."** اما، وقتی این " بزرگان " و " نخبگان " و " روشنفکران" و . . . فریادِ شان علیه تجاوزنظامی همسایه ها را بلند میکردند و خواهانِ اقدامات ِبالمثل ازسوی دولت میشدند، دربرابرخبرنگاران ِداخلی وخارجی، با بی دردی کامل میگفت که : **" به گفته ها و نوشته های نا درست و تأیید ناشده ی رسانه ها باور نکنید، اگرثابت شود که همسایه ها واقعاً تجاوز نظامی کرده اند، در برابرِ آن اقدامِ مقتضی صورت خواهد گرفت..."**
این اظهاراتِ رییس جمهوردرحالی صورت میگرفت که والی ولایت کنُر، فرماندهِ امنیتی و اهالی آنجا، ازشلیک ِمجموعاً (یکهزارو پنجصد) موشک و گلولهٔ توپ ازسوی پاکستان بالای آن ولایت سخن میگفتند. همچنان، گزارشگرانِ حاضردرمنطقه، نه تنها شلیکِ صد ها گلولهٔ توپ و خمپاره و موشک ازسوی پاکستان برضد افغانستان را تأیید میکردند، بلکه حتا تصاویرِ ویدیویی و مستندی را نیزبه نمایش میگذاشتند. گزارشهای منتشرشده، ازقتل ِبیشترازهفتاد تن، ویرانی ده ها منزل و آواره گی هزارها نفر باشندهٔ مناطقِ مختلفِ ولایت کنُرخبر دادند. آنچه دراین میان بسیارجالب بود، این بود که مقام های نظامی و حکومتی پاکستان ازشلیکِ موشکها بالای خاک ِافغانستان انکارمیکردند، دولت افغانستان به رهبری حامد کرزی سکوت اختیارمینمود و سخنگوی نیرو های نا تو که در منطقه حضورفزیکی داشتند، ازموضوع اظهاربی خبری مینمودند.(یا علی العجب !)
جنرال محمود شاه یکی ازافسرانِ بلند پایهٔ شبکهٔ استخباراتی آی. اس. آی، ضمن یک مصاحبه با عبدالحی سحرخبر نگارِ بی بی سی پیرامونِ رویداد های اطرافِ مرزمیان دو کشور، چنین گفت : **" درمناطق ِمرزی افغانستان با پاکستان، یک بازی علیه پاکستان در جریان است . هدف این بازی، زمینه سازی برای حملات ِامریکا به خاک پاکستان است . حکومتِ افغانستان به فضل الله که یک شورشی پاکستانی است ، در نورستان پناه داده و به مولوی فضل احمد یک شورشی دیگر پاکستانی در ولایت شرقی کنُر پناه داده است . افراد آنها با عبور ازمرز، سربازانِ ارتشِ ما را می ربایند، سپس آنها را سر می بُرند، از آنها فیلم میگیرند و (دی وی دی) آنرا به بازار ها بفروش میرسانند. از اینکار، امریکا و دولت افغانستان اطلاع دارند، ولی خود را به بی خبری میزنند و درمقابل، از ما میخواهند علیه گروه حقانی عمل کنیم..."** همین جنرال پاکستانی می افزاید: **" ...آنچه حالا انجام میدهیم، جوابِ متقابل پس از حمله به سربازان ِماست . سربازان ِما درحال ِحاضر با نیرو های حکیم الله مسعود، طالبان پنجابی و لشکرجنگهوی دراین مناطق در گیرهستند، ما با این گروه ها می جنگیم ..." (291)**
جالب این بود که این جنرال حُقه بازآی.اس.آی پاکستان، اولاً کلیه برنامه ریزی های تروریستی درازمدت و حمایت های آشکار و پنهانِ جانبِ حکومتش ازافراد و گروه های مسلح ضدِ افغانستان درخاک پاکستان را مانند سایرِ جنرالان و افسرانِ دروغ پردازِ آن کشورنفی میکند و درعین حال، به دولتِ افغانستان وحتا نیرو های بین المللی حق نمیدهد، اندکترین اقدامِ برضدِ تروریستهای صادرشده ویاعلیه هژمونی خودِ شان درخاکِ پاکستان انجام دهد، ولی صرفاً بخاطراینکه گویا دولت افغانستان دو سرکردهٔ " مخالفِ " آن کشور را در نورستان و کنُرپناه داده است، قلمرو افغانستان را همه روزه موشک باران میکنند. روی همین استدلال است که مردم افغانستان پیوسته ازرییس جمهور(کرزی) انتقاد میکردند که چراازاجازهٔ عمل بالمثل را به نیروهای نظامی افغانستان صادرنمیکند؟ یعنی اگرموشک بارانِ خاکِ افغانستان بخاطرموجودیتِ خیالی دو عنصرمخالفِ حکومتِ پاکستان جایزاست، پس چراعینِ عمل برای دولتِ افغانستان جوازنداشته باشد. درغیرآن، هرگاه احیاناً ادعای آی .اس.آی مبنی بر پناه دادنِ دو سرکردهٔ مخالفان درخاک افغانستان واقعیت هم داشته باشد، چرا مقام های پاکستانی نمیخواهند این موضوع را ازمجاری دیپلوماتیک و از راه های مذاکره و مفاهمه با جانب افغانی حل وفصل نمایند ؟
نکتهٔ بسیار مهمِ دیگری را که این افسرِعالیرتبه و سابقه دارِ آی.اس.آی ضمن این مصاحبه افشا نمود، اینست که گفت : **" ... درسال 2004م دریک کمسیون سه جانبه (افغانستان – پاکستان – امریکا)، هیأت باصلاحیت و با تجربهٔ افغانی با حضورِ چند امریکایی، ازکابل با خود نقشه ای را آورده بودند که در آن مناطقِ مرزی بین دو کشور علامت گذاری شده بود. درهمان نقشه ای که هیأت افغانی از کابل با خود آورده بودند، آنها (افغانها) بیشتر از شش کیلو متر را به جانب ما(**

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

پاکستان) بخشیده بودند، در منطقهٔ " خوگاخیل " در مهمند ایجنسی، ولی من خودم آن شش کیلو متر را دو باره مسترد کردم و گفتم این مناطق جز خاک افغانستان است ..." (292)

هرگاه این ادعای افسربلند پایهٔ شبکهٔ استخباراتِ ارتش پاکستان صحت داشته باشد، ازدیدگاهِ ملت افغانستان، یکبارِ دیگر اتهامِ خیانتِ ملی متوجه دولتِ حامد کرزی خواهد شد.

همسویی های گاه و نا آگاهِ امریکا با پاکستانی ها درعین زمان، هم موجبِ تعجبِ برخی ها میشد و هم باساسِ ضرب المثل مردم ما، "به زیرکاسه نیم کاسه " را تداعی میکرد. مثلاً درحالیکه مقام های جنگ افروز و توطئه گرنظامی پاکستان به بهانهٔ " موجودیتِ طالبانِ پاکستانی درخاکِ افغانستان "، همه روزه به حملاتِ توپخانه یی علیه خاکِ افغانستان ادامه میدادند، شبکهٔ اطلاع رسانی افغانستان بتاریخ 24 ماه اسد 1393 خورشیدی ازقولِ وزارت امورخارجهٔ امریکا نوشت که : **" گروه حرکت المجاهدین مرتبط به القاعده در ولایات شرقی افغانستان برای خود اردوگاه آموزشی تأسیس کرده اند... حرکت المجاهدین، اردوگاه های آموزشی خود را در شرقِ افغانستان فعال کرده و عملیاتِ نظامی علیه نیرو های مسلح هند و غیر نظامیان کمشیری را براه انداخته است ... این گروه های تروریستی با همراهی دیگر گروه ها مانند " البدر" و لشکر طیبه با استفاده از پوشش گیاهی و راه های طبیعی صعب العبور درسه منطقه اردوگاه آموزشی ایجاده کرده است."** اما، رسانه های افغانستان و تحلیلگرانِ سیاسی پس ازانتشارِ این گزارش، واکنش نشان داده گفتند که **" گروهِ حرکت المجاهدین با اجازهٔ نهاد های پاکستانی به ویژه سازمانِ اطلاعاتِ ارتشِ پاکستان (آی. اس. آی) به طور آزادانه در این کشور فعالیت میکند و فضل الرحمان خلیل رهبر این گروه نیز در اسلام آباد زنده گی مینماید... پاکستان با طرح این ادعا، البته این بار از زبان وزارت امورخارجهٔ امریکا میخواهد حملاتِ راکتی اش به ولایات شرقی کشور، به ویژه ولایت کنُر را توجیه نماید و بگوید که اگرما به کنُر راکت می پرانیم به خاطر از بین بردنِ همین شبه نظامیان مسلح است ..."**

حامد کرزی، پس ازخاموشی گزُینی ها و لیت ولعل بسیار درقبالِ عملیاتِ توپخانه یی پاکستان علیه افغانستان، بالاخره درماهِ اکتوبرسال دوهزار و دوازده، طی یک کنفرانسِ مطبوعاتی درکابل اظهار داشت که **" چون ما تا هنوز دارای سلاح های ثقیل و مؤثر نیستیم، بنابرآن نمیتوانیم به اقدامات بالمثل برضد پاکستان متوسل شویم "** و متعاقباً گفت که **" اگر امریکا ارتشِ افغانستان را مسلح با سلاح های ثقیل نسازد، ما این سلاح ها را از کشورهای دیگر مانند چین و هند و روسیه خریداری خواهیم نمود."** و در بخشِ دیگری از سخنانش افزود که **: " ما موضوعِ موشکباران جنوب افغانستان توسط پاکستان را با مقاماتِ امریکایی در میان گذاشتیم ، مگر آنها نمی پذیرند که چنین حملاتی بالای افغانستان صورت گرفته باشد. "**

ضعف، سکوت گزُینی و عدم ارادهٔ ملی دولت حامد کرزی از یکطرف واستمرارِ موشک بارانِ بی موجبِ مناطقِ جنوب شرقی (کنر و نورستان) توسط نظامیانِ پاکستانی ازسوی دیگرکه همه روزه ازجان ومال مردمِ بیگناه ما قربانی میگرفت، موجب گردید تا بالاخره، اهالی مناطقِ متذکره ازدولت مرکزی کشو نا امید گشته درهفتهٔ اول ماه جون 2013م، عریضهٔ کتبی با درجِ مُهر و امضای صدها نفرعنوانی نوازشریف صدراعظمِ جدیدِ پاکستان بفرستند و به این وسیله، ازاو بخواهند شلیکِ موشکهای مرگ آفرین بالای مناطقِ شان را قطع نموده درجهتِ تأمینِ صلح و امنیت با آنها همکاری نماید. تقاضا یی که نه تنها برآورده ساختنِ آن برای نوازشریف ویا هرصدراعظمِ انتخابی دیگرپاکستان مقدورنیست، بلکه درتاریخِ روابطِ بین المللی کشورها و بخصوص درتاریخِ دیپلوماسی افغانستان هیچ سابقه یی نداشته واین اقدامِ درویزه گرانه درعینِ حال، باعث گردیدکه مایهٔ شرمساری دولت مرکزی افغانستان نیز تلقی گردد .

باساس گزارش خبرگزاری بی بی سی که بتاریخ سی ویکمِ ماه می 2014م انتشاریافت، مجلس پارلمانِ افغانستان، وزیردفاع، معاون امنیتی وزارت امورِ داخله ومسوولِ ادارهٔ امنیتِ ملی را احضارنموده پیرامونِ موشکبارانِ خاکِ افغانستان توسط نیروهای نظامی پاکستان ازآنها توضیحات خواست. درگزارش آمده بود که " وزیردفاع برای وکلا گفت که آخرین تصمیمِ رییس جمهوری در خصوصِ این موشکبارانها این است که به وزارت دفاع دستور داده که شما آماده گی بگیرید. " در این گزارش همچنان ازقولِ مقام های دولتی افغانستان آمده بود که حدودِ هزارموشک در یک هفتهٔ اخیراز خاکِ پاکستان بالای ولایت کنُردرشرقِ افغانستان شلیک شده است .

آنچه دراین مورد جالب بود، این بود که قرارگزارش، وزیردفاع افغانستان، درحالیکه پاکستان را دشمن خواند، برای وکلا گفت که " ما آماده گی لازم را داریم و امکاناتی داریم که به دشمن جواب بدهیم... ولی اینکه ارتش عملاً به مقابله بپردازد، از صلاحیت او نیست، بلکه رهبرانِ سیاسی باید در این مورد تصمیم بگیرند..."

درگزارش ازقولِ والی ولایت کنُرآمده بود که **" دریک هفتهٔ گذشته بیش یک هزار موشک از پاکستان به این ولایت شلیک شده که منجر به مرگِ شش نفر و زخمی شدنِ 38 نفر شده است ... بیش از سه صد خانواده مجبور به ترک خانه های خود شده، ده ها خانه ویران و صد ها دام از بین رفته است ..."**

باید متذکرشد که اظهاراتِ کرزی پیرامونِ خریداری سلاح ثقیله ازکشور های دیگر، موردِ اعتراضِ وزیردفاع امریکا ازیکطرف و موردِ نیشخندِ مردم افغانستان وجهان ازسوی دیگر قرار گرفت؛ زیرا مردم استدلال میکردند که رژیمی که حقوق سربازانش را خارجی ها میپردازند، اقتصادِ سالم و عوایدِ ملی کافی ندارد و کاملاً متکی به مساعدت کشور های خارجی میباشد، چگونه خواهد توانست سلاح های ثقیل به ارزش ملیارد ها دالر خریداری کند؟ علاوتاً، وی دراوایلِ سالِ 2013 میلادی، با ژست های ریاکارانه یی، حین سخنرانی درمحضرِفارغانِ امورِ نظامی درشهرکابل گفت : " نیروی نظامی ما به

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په ځیر و لولئ

حد کافی قوی و مسلح بوده و همین نیروها ضامن دفاع ازخاکِ افغانستان میباشند، ما دیگر به نیرو های خارجی نیازی نداریم..." اما وقتی پای دفاع دربرابرِ تجاوزها و تخطی های جانبِ پاکستان درمیان می آمد، میگفت که " افغانستان سلاح ثقیل ندارد تا به پاسخ پاکستان بپردازد. "

مشکل آفرینی های جانبِ پاکستان، تنها شلیکِ صد ها موشک بالای قلمرو افغانستان نبود، بلکه باساس گزارشهای منتشرشده در رسانه های افغانی، مقام های کین توز و عقده مند ِپاکستان، دراوایلِ سال ِ2013 میلادی، بگونهٔ خود سرانه، زورگویانه و تجاوزگرانه، خط ِ" دیورند" را تا عمقِ پنجاه کیلومتری عبورنموده چندین پاسگاهِ نظامی درخاکِ متعلق به افغانستان بنا نمودند، سوای آنکه دولت افغانستان درجریان قرارداشته باشد. پاکستانیها درپاسگاه های مذکور، سلاح های ثقیل و سربازانِ مسلح خویش را جابجا کردند.

خبرگزاری بی بی سی درنیمهٔ ماه اپریل 2013م ازقولِ سخنگوی وزارت دفاع افغانستان گزارش داد که **" نیرو های پاکستانی اخیراً علاوه بر اینکه وارِدِ قلمرو افغانستان شده و در خاک ِاین کشور " دروازهٔ مرزی " تأسیس کرده اند، به انتقال و جابجایی سلاح و نیرو در امتداد مرز نیز پرداخته اند. "**

دریک خبرنامهٔ ریاست جمهوری افغانستان که متعاقبِ نشرِاین گزارشها، پخش گردید، آمده بود که **" جانب پاکستانی در سال 1382 {خورشیدی} به کمُک و حمایت نیرو های ائتلاف، 11 پاسگاهِ سرحدی و تأسیساتِ مربوط به آن را از موقعیت های قبلی از عمقِ اراضی " مهمند اجنسی " به منطقهٔ فعلی در گوشته (ننگرهار) در امتدادِ خطِ دیورند انتقال و جا بجا نموده اند..."**

متعاقبِ نشرِاین خبر، رسانه های افغانستان ازبرخوردِ مسلحانه میان مؤظفینِ مرزی افغانستان و پاکستان وکشته شدنِ سربازِافغان بنام " محمد قاسم " و هشت تن ازسربازانِ پاکستانی گزارش دادند. منابع امنیتی افغانستان گفتند که پاسگاه " گوشته " به تصرفِ سربازانِ افغان درآمده است، اما شاهدانِ عینی به رسانه ها گفتند که نظامیانِ پاکستانی هنوز هم درپاسگاه هایی مستقر هستند که درخاکِ افغانستان اعمار گردیده اند.

اهالی برخی ازشهرها و ولایاتِ افغانستان ازاین برخوردِ مسلحانه و تصرفِ مجددِ پاسگاه " گوشته " و شهادتِ سربازانِ کشور، با براه اندازی تظاهراتِ دامنه دار، با بلند کردنِ شعار های ضد پاکستان و با به آتش کشیدنِ بیرق آن کشور، استقبال نموده آماده گی شان را در راه دفاع ازهر وجب خاکِ میهن ابرازنمودند. اما، افراد و منابع دیگر اظهارداشتند که آنهمه فشارها، تخطی ها و شلیکِ توپ و خمپاره توسط نظامیان پاکستانی بالای خاک افغانستان، یک توطئهٔ سیاسی و یک تبانی میان حکومت های (افغانستان – پاکستان – ناتو) بخاطر یکطرفه ساختنِ معضلهٔ خطِ تحمیلی " دیورند" قبل از سال 2014م میباشد.

منابع وزارت دفاع، امنیت ملی ومقام های محلی افغانستان گفتند که پاکستانیها تاماهِ سپتمبر2014م، به تعداد ششهزارموشک بالای مناطقِ مختلف ِولایت کُنرپرتاب نموده که دراثر آن ده ها نفرکشته شده، خساراتِ مالی زیادی بعمل آمده و چندین هزارنفرازباشنده های مناطق ِمذکورجبراً بیجا شده اند.

البته این، نخستین تجاوز و تخطی جانبِ پاکستان علیه تمامیتِ ارضی افغانستان نبود. درسالهای قبل ازآن، یعنی سالهایی که جهادِ مردم این کشورعلیه قشونِ متجاوزِ روسی ادامه داشت نیزپاکستانی ها، مناطقی را در نواحی مرزمیان دو کشوربه اشغالِ خویش درآورده بودند که ازآن، درجلدِ اولِ این اثر تذکربعمل آمده است .

دربحبوحهٔ همین گستاخیها ودست اندازیهای جانب پاکستان، نشریهٔ انترنتی " افغانستان – رو " ازقولِ منابع رسمی ولایت بدخشان افغانستان، درماه می 2013م نوشت که **" شواهد نشان میدهند که سازمان استخبارات پاکستان درصدد ِتأسیس پایگاه برای شورشیان ِافراطی از مسیر نورستان به مناطق ِکوهستانی بدخشان درشمالِ افغانستان است... تاکنون ده ها جنگجوی پاکستان و دیگرکشورها در بدخشان دستگیر شده که این ادعا را ثابت میسازد و با گرم شدنِ هوا، بدخشان درخطرِ بیشترِ فعالیت افراطیان قرار می گیرد..."**

ولایت بدخشانِ افغانستان ازرهگذرِموقعیتِ جغرافیایی، با کشورهای چین، پاکستان و تاجیکستان مرزمشترک دارد و از ناحیهٔ ستراتژیک نیز برای این کشور ها فوق العاده مهم میباشد. بهمین دلیل، منابع رسمی درشمال افغانستان با نگرانی اظهار داشتند که نا امنی دربدخشان، تأثیرمستقیم بالای کلیه ولایاتِ شمال و شمال شرقِ افغانستان خواهد داشت .

موازی بااین تحرکاتِ مسلحانه درولایت بدخشان، مقام های محلی ولایتِ سرِپلُ (درشمال افغانستان) گفتند که یک گروه دوصد نفری مسلح، واردِ این ولایت گردیده و دست به شورش و خرابکاری زده اند. وزیردفاع افغانستان که درجریانِ عملیاتِ تصفیه وی نیروهای افغانی درمناطقِ نورستان سفر کرده بود، ضمن یک سخنرانی درجمع سربازانِ آنجا، اظهارداشت که اخیراً، مقام های دینی و دولتی پاکستان دروازه های برخی از مدارسِ مذهبی را بسته و طلبه های آنراغرض جنگ و خرابکاری به سوی افغانستان فرستاده اند.

به سلسلهٔ همین فعالیتهای خرابکارانهٔ مقام های پاکستانی درسراسرافغانستان بود که خبرگزاری " بُستِ باستان " از قولِ مسوولانِ محلی ولایت بدخشان درماه اسد 1392 خورشیدی نوشت که " یک شهروندِ کشورِ تاجیکستان را به اتهامِ عضویت درشبکه های تروریستی بازداشت کرده اند." قرار اظهارمقام های امنیتی بدخشان، تروریستِ دستگیرشده دربرابردوربینِ خبرنگاران ظاهر شده و گفته است که وی بخاطرِ " جهاد " علیه نیرو های خارجی، سه سال قبل تاجیکستان را ترک نموده به ایران رفته و پس ازیکسال اقامت درآن کشور، به پاکستان رفته و مسایلِ نظامی را در وزیرستانِ شمالی آموخته و به افغانستان

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

برگشته است ..." همچنان، یک منبع حکومتی ولایت بدخشان درماه سپتمبر2013م اظهار داشت که یکنفرتبعهٔ پاکستان را که میخواست با استفاده از لباس زنانه دست به خرابکاری بزند، دستگیرنمودند.
(ادامه دارد)

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولـئ